

انتخاب بزرگ

❖ مؤلف؛ حجت الإسلام قدیر اسفندیار

❖ موضوع؛ دوگانه‌ی قرآنی

❖ قالب؛ مقاله تبلیغی

❖ مخاطب؛ عمومی

❖ محصول؛ مؤسسه تخصصی راه بهشت

❖ توضیح؛ سخنرانی با محوریت قرآن

اهمیت انتخاب

زندگی انسان، مجموعه‌ای از انتخاب‌های اوست. یعنی ما انسان‌ها، همیشه در حال انتخاب کردن هستیم. از انتخاب ساعت دیواری گرفته تا انتخاب ساعت بیداری. از انتخاب نوع نان صبحانه گرفته تا خرید خودرو و خانه. از انتخاب شغل و شهر گرفته تا شریک زندگی.

انتخاب‌های ما ریز و درشت دارد. برخی مهم و برخی معمولی به نظر می‌آید. انتخاب‌های ما ابعاد و انواع مختلف دارد: فردی، خانوادگی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و...

آنچه که مهم است؛ این است که «ما همیشه در حال انتخابیم». از رفیق گرفته تا رئیس جمهور، محصول انتخاب ماست! انتخاب‌هایی که از کودکی تا کهنسالی و حتی آخرین لحظه عمر ادامه دارد.

معیار برتری

ما گاهی از درون و گاهی از بیرون به خاطر انتخاب‌هایمان سرزنش یا ستایش می‌شویم. یادش بخیر که مادرمان ما را به خاطر انتخاب‌های بد، توبیخ می‌کرد. گاهی هم ما را به خاطر انتخاب‌های خوبمان می‌ستود. گاهی ما خودمان را بخاطر انتخاب یک رستوران بد یا یک خودروی معیوب یا یک کالای نامرغوب سرزنش می‌کنیم و در دل می‌گوئیم کاش این را انتخاب نکرده بودم. گاهی هم بخاطر انتخاب‌های خوبمان، خود را می‌ستائیم و بارها و بارها انتخابمان را به رخ دیگران کشیده و برای این و آن بازگو می‌کنیم.

برتری انسان‌ها بر یکدیگر به برتری انتخاب‌های آنها در زندگی بستگی دارد. انتخاب همه با هم یکسان نیست، لذا موقعیت و مقام افراد نیز با هم یکسان نیستند. ما عده‌ای را موفق تر و بالاتر از دیگران می‌دانیم. چرا؟ چون انتخاب‌های بهتر و بالاتری از دیگران داشته‌اند. مثلاً: انتخاب تلاش و ترجیح آن بر تنبلی. انتخاب رشته شغلی مناسب و ترجیح آن بر سایر رشته‌ها. انتخاب همسر مناسب و ترجیح آن بر سایر گزینه‌ها یا انتخاب شغل خوب و ترجیح آن بر سایر گزینه‌ها و...

تعریف انتخاب

اما به راستی راز این برتری چیست؟ راز این برتری را در شناخت ماهیت انتخاب و چستی آن باید دریابیم. چرا که اگر انتخاب به درستی شناخته شود، به درستی هم کار می‌کند و از بین گزینه‌ها، بهترین گزینه را برمی‌گزیند.

انتخاب چیست؟ انتخاب به معنای برگزیدن یک گزینه از بین دو یا چند گزینه برای رفتن در بهترین راه با هدف رسیدن به بهترین نتیجه است.

تعریف هدف و نتیجه

برای رسیدن به این مهم، باید هدف از انتخاب را مورد مطالعه و بازبینی قرار داد؛ اینکه اساسا چرا ما انتخاب میکنیم و چرا یک گزینه را از بین دو یا چند گزینه برمی‌گزینیم و آن را بر سایر گزینه‌ها ترجیح می‌دهیم.

معمولا ما انسان‌ها در هر انتخابی به دنبال بهبود کیفیت و کمیت زندگی هستیم. یعنی انتخاب‌های ما با هدف بهتر شدن زندگی صورت می‌گیرد. به طور کلی اگر کسی در زندگی، از لحاظ کمی و کیفی در بهترین شاخص رشد و بالاترین سطح رفاه قرار بگیرد، او را شخص موفقی می‌دانیم و اگر در زندگی، در شاخص‌های کمی و کیفی، تنزل کند، وضعیت آن را نتیجه انتخاب‌های اشتباه می‌دانیم.

البته ما می‌دانیم که زندگی انسان ابعاد مختلف دارد. بعد علمی، اخلاقی، اقتصادی، خانوادگی، فرهنگی و .... لذا اگر کسی بتواند در همه ابعاد به بالاترین سطح کمی و کیفی برسد، از سایرین موفق تر است.

پس انتخاب برای رسیدن به بهترین هدف است و بهترین هدف یعنی بهترین زندگی در همه ابعاد.

انواع انتخاب‌ها در زندگی

انتخاب و ترجیح یک گزینه، برای بهتر رساندن ما به منزل و مقصود است. این منزل مقصود در هر جا، مناسب با همانجا است. به این چند مثال توجه کنید:

- ۱- انتخاب یک کفش از بین چند کفش هدف: راحتی در راه رفتن و سلامت پا
- ۲- انتخاب یک کتاب از بین چند کتاب هدف: آگاهی و افزایش اطلاعات
- ۳- انتخاب یک فیلم یا سینما از بین چند فیلم و سینما

هدف: بهره‌مندی از داستان جذاب تصویری

- ۴- انتخاب یک همسر از بین چند گزینه برای همسری

هدف: شریک زندگی برای رفع نیازهای مشترک

۵- انتخاب یک شغل از بین چند گزینه شغلی

هدف: رفع نیاز اقتصادی همراه با حفظ جایگاه اجتماعی

۶- انتخاب یک مکان تفریحی از بین اماکن مختلف تفریحی

هدف: تفریح و تفرج و تأمین نیازهای تفریحی

۷- انتخاب یک زمان برای مسافرت از بین زمان های مختلف

هدف: استفاده بهتر از شرایط موجود برای تفریح

۸- انتخاب یک نماینده از بین چند نامزد نمایندگی

هدف: انجام درست امور اجتماعی محوله به نمایندگی از مردم

۹- انتخاب یک مسیر از بین چند مسیر متصل به مقصد

هدف: رسیدن به مقصد در بهترین وضعیت امنیت و سلامت و زمان و مکان

۱۰- انتخاب یک خانه از بین چندین خانه

هدف: بهترین محل سکونت از نظر موقعیت مکانی و امکانات داخلی

۱۱- و صدها و هزاران انتخاب دیگر در زندگی که پیش می آید.

پس نکته مهم در انتخاب ها، آن هدف (مقصد و مقصود)ی است که به دنبال آن هستیم.

انتخاب بزرگ در زندگی (دنیا یا آخرت)

در یک نگاه دقیق، همه انتخاب های انسان بر دو دسته کلی تقسیم می شوند:

- یک دسته شامل ریزانتخاب ها و انتخاب های درون زندگی می شود.
- یک دسته شامل کلان انتخاب ها و انتخاب های فرازندگی می شود.

دسته اول، عبارت است از هر آنچه که ما در زندگی انتخاب می کنیم. دسته دوم عبارت است از انتخاب نوع زندگی.

گزینه های درون زندگی و گزینه های خود زندگی! این دو با هم تفاوتی اساسی دارد:

گزینه های درون زندگی مثل: چه غذایی بخورم؟ چه لباسی بپوشم؟ چه چیزی بنوشم؟ چه ساعتی بخوابم؟ با چه کسانی رفاقت کنم؟ با همسرم چگونه رفتار کنم؟ و...

اما گزینه های فرازندگی یک مثال و مصداق بیشتر ندارد: کدام زندگی را انتخاب کنم؟ دنیا یا آخرت؟ عبارت دیگر؛ آیا زندگی آخرت را قبول کنم و آن را به رسمیت بشناسم و یا اینکه بی توجه به آن، فقط برای رفاه و راحتی و لذت دنیا، زندگی کنم. به این می گویند: انتخاب و ترجیح یکی از دو گزینه دنیا و آخرت.

زندگی ۱ (بدون اعتقاد به زندگی آخرت و اکتفاء به دنیا)

زندگی ۲ (با اعتقاد به زندگی آخرت)

خوردن خوردن

پوشیدن پوشیدن

خوابیدن خوابیدن

... ..

این یک دو راهی اساسی و بزرگ است. یک انتخاب کلان. مثل نوع بازی می ماند. انتخاب های جزئی و متنوع بعدی، پس از انتخاب محیط بازی معنا پیدا می کند. پس ابتدا باید فرمت زندگی خود را مشخص کنیم و بعد از نصب، آن را اجرا کنیم و بدانیم که همه گزینه هایی که این نرم افزار (نوع زندگی) دارد با چه فرمتی در حال اجرا است!

اصل وجود دو زندگی (حیات دنیا و حیات آخرت)

نگاه انسان ها به میدان و محیط انتخاب هایشان، دو گونه است:

عده ای فقط میدان دنیا را برای انتخاب به رسمیت می شناسند

و عده ای علاوه بر دنیا میدان آخرت را نیز به رسمیت می شناسند و به آن اصالت می دهند.

از همین جاست که انسان ها دو دسته می شوند، چون تعریفشان از زندگی دو گونه می شود. از همین رو انتخاب هایشان هم دو نوع خواهد بود.

عده ای زندگی را در چارچوب دنیا و عمر انسان را محدود به همین دنیا که عموماً به صد سال هم نمی رسد تعریف می کنند.

«وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ» (انعام/۲۹)

این گروه، یا زندگی پس از مرگ را انکار می کنند و یا اینکه از آن غافل اند و تمام فکر و ذکرشان را به زندگی دنیا داده اند.

«يَعْتَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ» (روم/۷)

«إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَ نَاوِرِضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ» (یونس/۷)

اما عده ای دیگر، با استناد به کتاب های آسمانی و هدایت های انبیاء الهی و تفکر در آفرینش و با مدد از عقل و اندیشه خویش، این دنیا را مقدمه آخرت و مزرعه آن می دانند و معتقدند زندگی حقیقی و اصلی در سزایی دیگر و زمانی دیگر هست. این عده، تعریف آفریدگار از زندگی را به رسمیت می شناسند:

«فُرُيقًا كُفِرَ بَعْدَ ذَلِكَ لِمَيِّتُونَ، فُرُيقًا كُفِرَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بُبُعُونَ» (۱۵ و ۱۶ مؤمنون)

«كَيْفَ نَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أََمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ» (بقره/۲۸)

«هُوَ يُحْيِي وَيُمَيِّتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ» (یونس/۵۶)

اگر این دو نگاه متفاوت، تبیین شد و ما توانستیم به نگاه صحیح از زندگی برسیم، آن وقت است که تمام انتخاب های ما در مسیر صحیح، جهت دهی می شوند و ما تفاوت انتخاب درست را از نادرست در می یابیم.

تعریف دنیا و بیان ویژگی های آن

از نگاه قرآن، زندگی دنیا، یک دوره کوتاه مدت است که حتی مقدار آن هم تضمین شده و تعیین شده نیست. این دوره ترکیبی از رنجها و لذت هاست. مدتی اندک که در نهایت با هر شکلش، به نیستی و نابودی منجر می شود. قرآن دنیا را به یک بهار کوتاه یا چمنزار سبزی که پس از اندکی به خشکی و تباهی می انجامد، تشبیه می کند.

«اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ فِيهَا مَرْغَبَاتٌ وَمَا خَيْرٌ لَّهُمْ فِيهَا مِمَّا يَحْتَسِبُونَ وَإِنَّمَا الْأَمْوَالُ وَالْأَوْلَادُ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَسْفَلَ الْكَهْفِ إِذَا سَقَطَتْ مِنْ سَمَاءٍ فَمَا تَجِدُ إِلَّا عُيُقًا وَمَا تَمْلِكُ مِنْهَا شَيْئًا وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ» (حجرات/ ۲۰)

«إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرٌ نَالِدٌ لَهَا وَنَهَايًّا لَهَا حَاصِبًا أَكَّانَ لَمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ» (يونس/ ۲۴)

«وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيَّاحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرًا» (كهف/ ۴۵)

«الْمَالُ وَالنَّوْنُ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا» (كهف/ ۴۶)

تعریف آخرت و مقایسه ای آن با زندگی دنیا

در برابر دنیا، زندگی آخرت، دوره ای طولانی و بی پایان است که نوع آن به نحوه زندگی دنیا بستگی دارد. یا پر از عذاب و سختی است و یا پر از نعمت و راحتی. در هر دو صورت، کیفیت و کمیت زندگی آخرت نسبت به زندگی دنیا اصلا قابل مقایسه نیست. نعمتش بسیار برتر از نعمت دنیا و عذابش بسیار سخت تر از عذاب آخرت است. همانطور که مدت زندگی در آخرت را نمی توان با مدت زندگی در دنیا مقایسه کرد. این زندگی نتیجه زندگی دنیاست.

«وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَهُوَ لِلدَّارِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ» (انعام/ ۳۲)

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَقِرُّوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ» (توبه/۳۸)

«اللَّهُ يَسُبُّطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا لَمْتَاعٌ» (عد/۲۶)

«وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا اللَّهُوُ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ» (عنكبوت/۶۴)

«فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَنْتُمْ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ» (شوری/۳۶)

«وَرُحْرَفًا وَإِنْ كُنْ مِنْ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ» (زخرف/۳۵)

أَهْرُ يُقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ إِنَّهُمْ قَسَمْنَا بِبَنِيهِمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَحَرًا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ» (زخرف/۳۲)

«فَلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا يَتَّظَمُونَ فَتِيلًا» (نساء/۷۷)

خداوند در مقام مقایسه دنیا با آخرت، به برتری و بهتری آخرت بر دنیا تصریح، تأکید و تکرار می کند. دنیا را کوچک، اندک و ناچیز می شمرد و در برابر آخرت را پایدار و پر نعمت می داند.

تبلیغات مبلغان دنیا برای گزینه دنیا

در هر انتخابی، تبلیغات نقش مهمی را ایفا می کند. در انتخاب بین دو گزینه دنیا و آخرت، عده ای هستند که برای هر یک از این گزینه ها، تبلیغات می کنند. گروهی برای دنیا و گروهی برای آخرت. بازار انتخاباتی بین مبلغان دنیا و آخرت، همیشه داغ بوده و هست و خواهد بود.

دنیا گرایان، به دنبال جذب مشتری برای دنیا هستند. مردم را تشویق به انتخاب دنیا می کنند. این عده برای تبلیغات دنیا از دو شیوه استفاده می کنند:

- ۱- تزئین چهره دنیا
- ۲- تخریب چهره آخرت
- ۳- تخویف نسبت به از دست دادن دنیا

این گروه برای اینکه مردم از بین دنیا و آخرت، دنیا را برگزینند، حقیقت دنیا را پنهان کرده و چهره آن را بزک می کنند تا دوست داشتنی و زیبا جلوه کند:

«رُئِيَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْحَيْلِ الْمُسَوِّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ» (آل عمران/۱۴)

«رُئِيَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَزُكُّ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ» (بقره/۲۱۲)

دنیا خود را با تمام زرق و برقش، نمایان می کند و با جلوه گری موجب فریفته شدن مردم می شود. تا آنجا که مردم در حسرت انتخاب دنیا فرو می روند. آنچنان که مردم زمان قارون، با مشاهده دنیای قارون، آرزوی داشتن دنیایی شبیه دنیای قارون کردند.

«فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ» (قصص/۷۹)

«وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقَّئَهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ» (قصص/۸۰)

با این حال قرآن کریم، نسبت به این وسوسه گری و تبلیغات دروغین دنیا هشدار داده بود.

«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ» (فاطر/۵)

این عده، نه تنها دنیا را جذاب جلوه می دهند بلکه درباره آخرت دروغ پردازی می کنند:

گاهی وجود آخرت را انکار می کنند:

«وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ» (واقعه/۴۷)

گاهی وجود رحمت پروردگار برای مؤمنان در آخرت را انکار می کنند:

«وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَكْفُرُونَ بِرَحْمَتِي...» (عنکبوت/۲۳)

گاهی وجود عذاب برای کافران در آخرت را انکار می کنند:

«ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ» (آل عمران/ ۲۴)

«وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِّدْتُ إِلَى رَبِّي لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا» (کهف/ ۳۶)

گاهی عدالت الهی را زیر سؤال می برند و عاقبت نیک و بد در آخرت را یکی می پندارند:

«أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً فِيمَاهُمْ وَمَا هُمْ بِمَعْنَاهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ» (جانبه/ ۲۱)

«أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ» (ص/ ۲۸)

گاهی نیز نسبت به از دست دادن دنیا، مردم را می ترساند. بدین وسیله بر طرفداران دنیا می افزاید:

«إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يُوْحِفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمُ وَخَافُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ» (آل عمران/ ۱۷۵)

«الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ» (بقره/ ۲۶۸)

همه آن تزیین ها را خدا پاک می کند و همه آن تخریب ها را پاسخ می دهد و همه آن تخویف ها را از بین می برد تا مردم در مواجهه با تبلیغات دنیاگرایان گمراه نشوند و در روز آخرت، بهانه ای برای انتخاب اشتباه خود نداشته باشند:

«وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسْرُوا

النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ» (سبا/ ۳۳)

«يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى

أَنْفُسِنَا وَعَرَّثْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ» (انعام/ ۱۳۰)

تبلیغات مبلغان آخرت برای گزینه‌ی آخرت

در مقابل مبلغان دنیا، گروهی به تبلیغ آخرت مشغولند و مردم را به انتخاب زندگی اخروی تشویق می‌کنند. حلقه اصلی و اولیه این گروه که همان انبیاء عظام و رسولان الهی هستند، از سوی آفریدگار فرستاده شده اند تا مردم را نسبت به شناخت حیات آخرت، آگاه سازند. اولیاء خدا و سایر هدایت شدگان نیز در مراتب بعدی، همین رسالت را برعهده گرفته و از بیان مزایای آخرت بر دنیا دریغ نمی‌دارند.

«مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» (عنکبوت/۵)

پیامبران الهی، از سوی خدا در حال تبلیغ کالای آخرت هستند تا از بین گزینه های این دو میدان، مردم گزینه های میدان آخرت را انتخاب کنند:

«يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَعَرَّضْتُمْ لِلْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَافِرِينَ» (انعام/۱۳۰)

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ مُحْشَرُونَ» (انفال/۲۴)

«يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَاجِكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتَّعَكُمُ وَأَسْرَحَكُمُ سَرَاحًا جَمِيلًا» (احزاب/۲۸)

«وَإِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا» (احزاب/۲۹)

بیان حقیقت دنیا و حقیقت آخرت در تبلیغات انبیاء

انبیاء الهی، بدون تزئین خود و تخریب حریف، درصدد بیان حقیقت هستند و جز حق را بیان نمی‌کنند. ایشان پرده از حقایق برمی‌دارند و چشم خفته انسان‌ها را بیدار می‌کنند:

«يَا قَوْمِ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ» (غافر/۳۹)

انتخاب کنندگان دنیا

مردم در برابر دو نوع تبلیغات متفاوت، به دو گروه تقسیم می شوند

- گروهی جذب دنیا و تبلیغات دنیاگرایان می شوند
- و گروهی جذب آخرت و تبلیغات آخرت گرایان می شوند

اما متأسفانه اکثریت انسان ها، زندگی دنیا را بر زندگی آخرت ترجیح می دهند. این در حالی است که انتخاب زندگی آخرت، بهترین راه برای بهترین نتیجه است و انتخاب دنیا به عنوان زندگی، بدترین راه برای بدترین نتیجه:

«إِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ» (غافر/۵۹)

«قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ» (جاثیه/۲۶)

«وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدَاءٌ عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ» (نحل/۳۸)

علت انتخاب دنیا و اقبال عمومی به آن، لذت ها و وسوسه های دنیاست. دنیا فریبنده است و چشم انسان ها را از بین دو گزینه، به سمت گزینه دنیا، جلب می کند.

«رُبَّنَّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْحَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَزُرُّ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ» (بقره/۲۱۲)

«قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخُو تَيْبَةَ فَالَّذِينَ يَلْمُوكُمْ فِي الْأَرْضِ وَالْأَعْيُنُ عَلَى رِجَالِكُمْ لَا تَلْمُوكُمْ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ حِسَابٍ» (حجر/۳۹)

از این رو بسیاری از مردم آخرت را رها کرده و دنیا را برمی گزینند و به آن عشق می ورزند.

«أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ» (بقره/۸۶)

«الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَلِئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ»

(ابراهیم/۳)

«ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ» (نحل/۱۰۷)

«وَأَثَرُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا» (نازعات/۳۸)

«وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحِّزِحِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ» (بقره/۹۶)

اینجا دیگر جای تعجب است! چرا با این همه تبلیغات پیامبران و بیان حقیقت دنیا و آخرت، باز هم گروندگان به سوی دنیا بیشتر از گروندگان به سوی آخرت هستند؟!

با اینکه انتخاب درست، انتخاب گزینه بهتر و بادوام تر از بین گزینه ها است، پس چرا بیشتر مردم بدترین گزینه یعنی دنیا را انتخاب می کنند؟!

«بَلْ تُؤْتُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا» (اعلی/۱۶)

«وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى» (اعلی/۱۷)

فقط کافیس اندکی به گزینه ها و تبلیغات آنها بیاندیشیم و بر هوای نفس خود غلبه کنیم و عقل خود را بکارگیریم:

«وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ» (قصص/۶۰)

انتخاب کنندگان آخرت

اما عده ای هرچند اندک، آخرت را بر دنیا ترجیح می دهند و سبکی از زندگی را انتخاب می کنند که آنها را سعادت مند کند:

«أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا» (فرقان/۲۴)

«وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ؟ قَالُوا خَيْرٌ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلِأَنَّ الْآخِرَةَ خَيْرٌ وَلِيَعْمَدُوا

الْمُتَّقِينَ» (نحل/۳۰)

شهادت الگوی ترجیح آخرت بر دنیا

از خیل مؤمنان، شهداء راه خدا، بعنوان بهترین گوهای ترجیح آخرت بر دنیا در قرآن معرفی می‌شوند. کسانی که دنیا را فروخته و آخرت را خریده اند. و از بین دو گزینه دنیا و آخرت، محکم، صادقانه و خالصانه بر گزینه آخرت، پافشاری کرده‌اند:

«وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنَّ لَمْ تَشْعُرُونَ» (بقره/۱۵۴)

«وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ» (آل عمران/۱۶۹)

«فَالْيَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا» (نساء/۷۴)

پشیمانی دنیاگرایان از انتخاب خود

زمان دنیا به پایان می‌رسد و مهلت تبلیغات دنیاگرایان و خداگرایان تمام می‌شود. انتخابات دنیا و آخرت، در زندگی دنیا تحقق یافته و مردم انتخاب خودشان را کرده اند. اکنون وقت شمارش آراست. روز آخرت، روز اعلام نتایج است. با این تفاوت که نتیجه انتخاب هر کسی به خود او بازمی‌گردد. هر امتی، بازخورد انتخاب خودش را می‌بیند. صف دنیاگرایان از خداگرایان و باورمندان به آخرت جدا می‌شود. یوم الفصل، یوم تبلی السرائر می‌شود. برای عده‌ای یوم التغبان و یوم الحسره شده و برای عده‌ای دیگر، «يَوْمُ يُنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ وَيَوْمُ يُحْجَرُونَ» می‌شود.

اما دنیا گرایان که گزینه فانی و هلاک شونده را انتخاب کرده بودند، دست خود را خالی و نامه عملشان را سیاه می‌بینند. انتخابشان هیچ نتیجه و بهره ای برایشان نداشت. آنچه که از لذت دنیا در دنیا چشیده‌اند، آنقدر ناچیز و اندک بود که هیچ سودی برایشان نداشت و در زندگی آخرت، ذره ای به دردشان نخورد. امروز روزیست که باید نتیجه انتخابشان را ببینند:

«فَالْيَوْمَ لَا يَنْفَعُكُمْ نَفْسُ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ» (یس/۵۴)

دیگر نمی‌توانند هیچ عذری بیاورند. نباید بگویند که اگرچه ما در انتخابمان اشتباه کردیم، اما ای خدا تو درستش کن. چراکه هر عملی عکس العمل خودش را در پی دارد و آفرینش الهی با قانون عدالت خدا، تقدیر و تدبیر شده است:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ» (تحریم/۷)

لذا حال کافران، حال حسرت و ندامت از انتخاب هایشان است:

«وَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا» (کهف/۴۲)

«وَيَوْمَ رِعْضُ الظَّالِمِينَ عَلَىٰ يَدَيْهِمْ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا» (فرقان/۲۷)

«وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ» (حاقه/۲۵)

«إِنَّا أَنْذَرْنَاكَ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنتُ تُرَابًا» (نبا/۴۰)

«يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَبَاتِي» (فجر/۲۴)

«وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفِضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ... حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ نَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ

فَيَسَّ الْقَرِينُ» (زخرف/۳۶ تا ۳۸)

«حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ

بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ» (مؤمنون/۹۹ و ۱۰۰)

شادمانی آخرت گرایان از انتخاب خود

اما کسانی که آخرت را انتخاب کرده بودند، حالی دیگر دارند:

از عمل خود و نامه عمل خود خوشحالند، خدا را ستایش و سپاس می گویند، وارد نعمت بی پایان می -

شوند. آرزو می کنند که ای کاش دنیاگرایان از قومشان، عاقبت آنها را می دیدند و از نتیجه انتخابشان،

آگاه می شدند:

«قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ» (یس/۲۶)

«إِنَّمَا عَفَرْتُ رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ» (یس/۲۷)

«فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِسْمِئِهِ فَيَقُولُ هَذَا مَا أُرْسِلُ بِهِ أَحَقُّهُ» (حاقه/۱۹)

«إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَاقٍ حِسَابِيَّةٍ» (حاقه/۲۰)

«فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ» (حاقه/۲۱)

پاسخ به مسأله اصلی! کدام را انتخاب می کنید: دنیا یا آخرت؟

حال، با توجه به این دو گزینه کلان در زندگی و ارتباط همه اعمال و انتخاب های جزئی انسان، با این **انتخاب بزرگ**، شما کدام گزینه کلان را انتخاب می کنید: زندگی دنیا یا زندگی آخرت؟ دقت کنید که انتخاب هر کدام، به همه انتخاب های ریز و درشت در زندگی شما جهت دهی می کند. اگر زندگی دنیا را انتخاب کردید و نسبت به زندگی آخرت بی توجه یا بی اعتنا بودید و عبارتی نقشی برای آخرت، قائل نشدید، پس نوع خواب و خوراک و تفریح و تحصیل شما دنیوی خواهد شد. دنیوی شدن انتخاب ها و اعمال انسان در دنیا، دو پیوست دارد:

- ۱- همه انتخاب ها و اعمال انسان و نتایج آن در چارچوب دنیا خواهد بود و با فناى دنیا، فانی می-شود و در روز آخرت، هیچ چیزی برای انسان نمی ماند.
- ۲- انتخاب ها و اعمال انسان منهای آخرت، فسادانگیز خواهد بود و جزء مصادیق جرم و عصیان و فجور شناخته می شود. حداقل جرمی که شخص دنیاگرا، انجام می دهد، خیانت در امانت الهی و تکذیب حقیقتی بزرگ است. خدای رحمن، به هر کسی دو امانت و هدیه بزرگ عنایت فرموده است: اول خلقت و دوم هدایت. جسم و جان و روح انسان با تمام استعدادها و قابلیت ها و اعضا و جوارح، امانت الهی هستند. همه نعمت ها و فرصت هایی که انسان در دنیا استفاده می کند، با هدف آزمایش او عطا گردیده است. انسان دنیاگرا در آزمونی بزرگ، باخته است و شخصیت الهی خود را تباه ساخته است. او در امانت خدا خیانت کرده است. این در صورتیست که هیچ جرم دیگری مرتکب نشده باشد که عملاً چنین چیزی ممکن نیست. چراکه شخص بی اعتنا به آخرت، با سکوت خود و یاری نکردن ولیّ خدا به طاغوت و ظالمان زمان خویش کمک کرده است. تازه این در صورتیست که هیچ سخنی و قدمی و قلمی علیه حق و له باطل برنداشته باشد. و در گمراهی فرزندان و نزدیکان و دوستان خود نقشی نداشته باشد که چنین چیزی نزدیک به محال است. چرا که انسان فردی اجتماعی بوده و حضورش در جمع و رفتار

و کردار و گفتارش در جامعه، روی دیگران اثرگذار است. مگر می شود کسی قیامت و روز آخرت را قبول نداشته باشد اما هیچ تأثیری از خود روی دیگران نگذارد؟!

تأثیر انتخاب آخرت در انتخاب های ریز و درشت زندگی

بزرگترین تأثیری که انتخاب کلان زندگی، روی انتخاب های درون زندگی می گذارد، این است که به همه انتخاب ها، جهت می دهد. اگر کسی دنیا را انتخاب کند، انتخاب های زندگی اش، دنیوی می شود و اگر آخرت را برگزیند، انتخاب هایش الهی و اخروی می گردد.

شخصی را تصور کنید که دنیا را انتخاب کرده و آرزویش را متاع دنیا قرار داده است. وقتی می خواهد بین دو یا چند گزینه به هنگام خرید لباس تصمیم بگیرد، چه نوع لباسی را انتخاب می کند؟ او حتما لباسی را انتخاب خواهد کرد که دنیای شیرین تر، لذت بخش تر و جذابتری را برای او به ارمغان آورد. معیارش تأمین دنیا هست و بس. او با آخرت و تأمین زندگی راحت قیامت، کاری ندارد.

اگر کسی انتخابش را آخرت قرار داد، طبیعتاً همه انتخاب هایش را با زندگی آخرتش تنظیم می کند. اگر بخواهد خانه ای بخرد، معیارش محله و همسایگانی است که او را در این هدف یاری کند. مسلماً خانه اش را گران یا عریان نمی کند. خانه اصلی او در آخرت است. همسر فرعون هم که باشد، خانه ای دیگر می-طلبد. خانه ای که بر خون مظلومان بنا شده باشد را نمی خواهد حتی اگر بهترین و بزرگترین و گران ترین خانه دنیا باشد.

«وَصَرََبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَمْرًا تَزَعُوْنَ اِذْ قَالَتْ رَبِّ اِنِّى لِعِنْدِكَ يَتِيْمًا فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ» (تحریم/۱۱)

موسیقی و نوایی را انتخاب می کند که با آخرتش هم آهنگ باشد. کلامش را با زندگی آخرت، تنظیم می کند. خوراکش راه، نوشیدنی اش راه، خوابش راه، میلش راه، اهلش راه، عملش را و همه چیزش را با آبادانی آخرتش تطبیق می دهد. زندگی شخص دنیاگرا با زندگی چنین شخصی، زمین تا آسمان تفاوت دارد: میان ماه من تا ماه گردون، تفاوت از زمین تا آسمان است.

تأثیر انتخاب آخرت بر زندگی دنیا

یک سؤال باقی می ماند و آن اینکه، آیا با انتخاب آخرت، دنیای خراب و زندگی ویرانی در این سرا خواهیم داشت؟ آیا سلامت و نظافت و علم و امکانات و تکنولوژی و پیشرفت و قدرت و اقتصاد و سیاست و اجتماع و ازدواج و مانند اینها را کنار گذاشته یا نسبت به این موارد در این دنیا، بی توجه خواهیم بود؟
اولاً در پاسخ باید این آیه را بخوانیم:

«قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ» (اعراف/۳۲)

ثانیا باید بگوئیم: شخص آخرت گرا و خدا گرا با توجه به انتخاب کلانی که کرده است، بهترین و قوی-ترین و باکیفیت ترین دنیا را خواهد داشت، البته اگر در انتخابش صادق بوده باشد. اثبات این ادعا بسیار راحت است. فقط کافیست که به این چند سؤال پاسخ دهید:

شخص خداگرا و آخرت گرا، در تردید بین دوگانه های زیر و انتخاب گزینه مناسب با خداگرایی اش، کدام گزینه را انتخاب خواهد کرد؟

الف- با کسی قرار کاری یا ملاقات تجاری دارد، آیا سر وقت در محل قرار حاضر شود یا بی اهمیت باشد و با تأخیر خودش را برساند، مثلا فرض کنید این تأخیر برای یک سبب دنیوی است: مثل تنبلی یا انجام یک لذت دنیوی دیگر یا حرص و طمع دنیا و یا هر چیز دیگر

ب- چیزی را از کسی به امانت گرفته است. آیا طبق توافقی که کرده است، عمل کند و امانت را در وقت معین به صاحبش برگرداند یا اینکه در امانت خیانت کند و به هر نحوی که بشود، از آن امانت به نفع خویش بهره ببرد؟

ج- بنایی است که برای مردم خانه می سازد و در قبالش اجرت دریافت می کند، آیا برای منفعت مادی بیشتر، از مصالح و کیفیت ساختمان کم بگذارد یا اینکه طبق تعهدش و مسئولیتی که دارد، عمل کند؟

د- مسئول مملکتی شده است. آیا در بیت المال دست برده و دزدی کند یا از آن محافظت کرده و در مسیر مردم و مصالح آنها خرج کند؟

پاسخ به این ۴ سؤال به راحتی و به وضوح، به ما اثبات میکند که انتخاب آخرت به عنوان کلان انتخاب زندگی، دنیایی بهتر و سالم تر و پیشرفته تر به ما میدهد. اگر همه افراد یک جامعه، به واقع و نه به دروغ، زندگی آخرت را به عنوان زندگی حقیقی و حتمی بپذیرند، آن جامعه در کمال دانش و آسایش به سر خواهد برد. آن چنانکه درباره زمان ظهور حضرت مهدی و حکومت آن حضرت، توصیف کرده اند.

«وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ» (اعراف/۹۶)

«وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا بُحْرِمِينَ» (هود/۵۲)

«فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (۱۱) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِي وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا» (نوح/۱۲)

آیات بسیاری مؤید این مطلب است. فقط کافی است به هشت صفت مصلّین در سوره معارج مراجعه کنید تا ویژگی های شخص معتقد به آخرت را ببینید.

تشخیص گزینه های دنیوی از روی تبلیغات آنها

پس از اینکه ما آخرت را به عنوان زندگی اصلی و حقیقی انتخاب کردیم، در حیات دنیا و در لابلای انتخاب های متعدد درون زندگی، باید مراقب گزینه های دنیوی باشیم تا در دام آنها گرفتار نشویم. چراکه غالباً در تبلیغاتشان، ماهیت خود را افشاء نمی کنند و در بیاناتشان هدف اصلی خود را اظهار نمی کنند. اما با توجه به ویژگی های تبلیغاتی دنیاگرایان که در قرآن کریم بیان شده، می توان گزینه های دنیوی را از گزینه های الهی و اخروی شناسایی کرد:

- ۱- وعده های آنها غالباً مادی و دنیوی است و کاری با زندگی آخرت ندارند.
- ۲- نسبت به خداگرایان، موضع دارند. یا چهره خداگرایان را تخریب می کنند و یا با توهین و تحقیر سخن می گویند.
- ۳- مردم را نسبت به عدم انتخابشان می ترسانند و می گویند اگر ما را انتخاب نکنید، چنین و چنان می شود.

- ۴- با قدرت‌های دنیاگرا و ثروتمندان سرکش، تقابل نمی‌کنند و سعی در سازشکاری با آنان دارند. چرا که تأمین دنیای بهتر را در ارتباط حسنه با آنها می‌بینند.
- ۵- جهل مرکب نسبت به رفتار و گفتارشان: آنها خود را حق می‌پندارند و دیگران را باطل! و در این معمولاً ذره‌ای شک نمی‌کنند. خودشیفتگی و خود برتری‌بینی و خودنمایی در این افراد بسیار مشهود است:

«قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا (کهف/۱۰۳)

«الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا (کهف/۱۰۴)

«أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَاءِهِ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا (کهف/۱۰۵)